

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 114. Antistita Trebnizensis foedifraga.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII.
A. C. 1610.

§. CXIV.

Antistita Trebnizensis, fœdisfraga.

*Merc. Gab-
tobelg. l. 34.*

Eo tempore, quo Vratislaviæ Princeps Protestantes ceterique Silesiæ Status præsentibus Cæsaris ac Matthiæ Hungariæ Regis Oratoribus sua celebrarent comitia, ex condicito quædam mulier nomine ac stirpe Maria Lukia scriptum quoddam eis exhiberi curabat: Hæc Patre Lutherano progenita sub sæculi Superioris exitum in nobili Trebnizensi cœnobio juvenis admodum nuncupatis Deo palam votis sacramentum dixerat, annisque aliquot evolutis simulatæ virtutis suffragio, priusquam oportuisset, in Antistitam renuntiata cunctas præter seipsam regere ceperat. Postea domestico soluta magisterio liberius vivendi nacta potestatem, quicquid illecebrarum lena, & feminea procacitas dictabat, impune exquebatur: tandem vero cœnobii sui leges exosa, priusquam ætas & forma deflorescerent, libidinosi æstus impotentia Virum nuptiasque quærere festinabat: convasatis igitur clam e monasterii spoliis, quibus dein muliebrem sibi mundum instrueret, aufugit, Antistitæ sacrum pedum, capitisque velum abiciens. Ut vero sui perjurii fœditatem vela-

Sæc. XVII. cœnobiticis profilientes mulierculæ,
 A. C. 1610. id ridiculæ arrogantiaē habeant, ut e

Sacris Paginis curiose lectitatis, & ne-
 quidem intellectis garrire & disputare
 gestiant, cum potius ad colum, pensum
 & fusos sedere, nere, & filere debe-
 rent, hinc & illa pari etiam ostenta-
 tione tritos ex D. Paulo textus, quibus
 jam Lutheri tempore Minsterbergenfis
 Ducissa, Dorothea Thanbergia, & Mar-
 garita Volernara deserti monasterii
 Freibergenfis turpitudinem honestare
 nitebatur, coram Silesiæ Statibus ven-
 ditabat, tandem suum scriptum his ver-
 bis concludens: *Igitur in nomine Sanctis-
 simæ Trinitatis propudiosum honorem &
 putidam Abbatissæ pompam exui*: Postre-
 mo, ne quid sacrilega ejus fuga mo-
 lestiæ pateretur, Protestantium defen-
 sionem ac patrocinium implorabat. Ce-
 terum longe magis gloriosus erata Cal-
 vini secta ad fidem Catholicam transi-
 tus Masencuriæ nobilissimæ foeminae,
 quæ acri prædita ingenio sectæque suæ
 tenacissima, Sacras Paginas, ut unguis
 digitosque suos norat, ac purum Evan-
 gelium ubique crepans de Sacris liti-
 ris, & Theologiæ arcanis jactanter di-
 sputare assueverat, cum vero, Mo-
 linæum Calvinistarum Antesignanum
 a Patre Gonterio devictum cerneret,
 priori anno hæresin Parisiis publice ejur-
 rabat:

rabat: oblectabatur quidem aliquam-
 diu internæ inspirationi, se tandem vi-
 ctas daturam manus spondebat, si Gon-
 terius, Evangelium Calvinii opinionibus
 depravatum fuisse, probare, & Molinæum
 eo adigere posset, ut is Genevensium
 etiam Scripturam rejicere cogere-
 tur: Accipit conditionem Gonterius,
 afferuntur Biblia tum Catholica, tum
 Genevensia, conferuntur inter se, &
 prehenduntur hæc plena fraudis, ma-
 læque fidei, manca, mutila & corru-
 pta. Spondet insuper Gonterius, quod
 Molinæum ita urgere velit, ut conce-
 dere teneretur, *quod si Christus in Eu-
 charistia pro delictorum remissione Sangui-
 nem suum effudit, tum eo ipso ibidem Deo
 fiat oblatio*: atque eo ipso Gene-
 vensia Biblia repudiare compellere-
 tur: Hanc ergo in rem ex Bibliis Ge-
 nevensibus Sacerdos Catholicus hæc
 verba allegabat: *Hic est Sanguis meus
 novi Testamenti, qui pro multis EFFU-
 SUS est in remissionem peccatorum*, mox
 igitur Molinæus se capi sentiens, ab
 ipso Genevensi Codice provocat, asse-
 ritque vocem illam *effusus est*, pro *ef-
 fundetur*, accipiendam, prout in Catho-
 licis Bibliis legitur. Adimpleta con-
 ditione hæc Matrona promissis stetit,
 quæ in suscepta fide magis roborata est,
 dum ejus Socia Domina de Sallagnac
 eun-

Sæc. XVII.
 A. C. 1610.

Sæc. XVII. eundem Molinæum, qui intra priora
 A. C. 1610. quinque Ecclesiæ sæcula de Missa aliis-
 que, quæ hodie Catholici credunt, in
 S. Patribus nil reperiri aiebat, egregie
 confutabat, citans Divum Cyprianum,
 qui refert decretum veterum Episcopo-
 rum Provincialium, quo cautum, ne
 quis Clericus tutorem testamento con-
 stituat, & si secus fecerit, *pro eo non*
offerretur, nec sacrificium pro ejus dormi-
tione celebraretur, quia apud Altare Dei
non mereretur nominari in Sacerdotum
precibus, qui ab Altari Sacerdotes &
Ministros auocare voluit. Ex quibus
 verbis Molinæo objecerat, quod jam
 ante prima quinque sæcula Aræ, Sa-
 cerdotes offerentes, Liturgia, Sacrifi-
 cia, mortuorum suffragia, ususque quos-
 dam a Christianorum consortio exclu-
 dendis &c. extiterint. Num porro Catholi-
 ci ex hujus foeminæ, quam veritatis lu-
 men revocavit, conversione, vel Cal-
 vinistæ ex Lukiæ suæ, quam carnis li-
 bido e clauastro extraxerat, apostasia
 amplius gloriandi argumentum habeant
 aliorum judicio relinquimus.

§. CXV.

Constitutiones a Paulo V. editæ.

Bull. magn.
Const. 61.
& seq.

Hoc anno Paulus V. summus Ponti-
 fex nonnullas edidit Constitutiones,
 qua-